

ge for det, når jeg hører Venstres ordfører – at regeringen tager alt for let på de her ting.

Kl. 18.35

Hvis vi kigger på ungdomsuddannelsesområdet, er det jo rigtigt, som fru Margrethe Vestager har været inde på et par gange her fra talerstolen og nede fra salen af, at de eneste unge mennesker, der nu ikke bliver statsfinansieret på uddannelsesområdet, er dem med helt særlige behov: udviklingshæmmede, børn under LEV, SIND osv. Hvorfor skal den lille gruppe ikke have et reelt tilbud om en ungdomsuddannelse?

Jeg ved godt, at der i det her lovforslag står, at kommunerne kan få mulighed for at give det, og at de kan delegeres ansvaret videre til regionerne. Men hvorfor dog gå den vej? Undervejs i forhandlingerne fik vi faktisk et tilsagn fra indenrigsministeren om, at det ville man se positivt på. Lad os dog tage tyren ved hornene og sikre, at de her unge mennesker også får et reelt tilbud. Hvis unge er færdige med folkeskolen og der er et par år, til de bliver 18 år – det er de som regel – falder de fuldstændig ned imellem stolene. De kan ikke engang få socialhjælp, men ender som et pasningstilbud for forældrene.

Derfor er det helt afgørende for os, at vi får sikret, at alle unge får et uddannelses tilbud. Jeg håber, at ministeren vil give et tilsagn om i dag, at man selvfølgelig vil tage hånd om denne gruppe, og ikke bare have nogle hensigtsrklæringer i nogle bemærkninger til et lovforslag.

Kigger vi på specialundervisningsdelen, er vi som socialdemokrater enige i, at der skal skabes en større helhed. Vi er også enige i, at det for de brede grupper skal tilbage til folkeskolen. Vi har dog det aber dabei, som vi har nævnt flere gange, nemlig at det for børn med meget specialiserede handicap er en forringelse, at det frie valg afskaffes. Vi mener, at der, for så vidt angår en lang række handicap, skal et meget større befolkningsgrundlag til end de 20.000-30.000, der skal være i en almindelig kommune. Når vi taler om autisme, DAMP osv., taler vi måske om et befolkningsunderlag på 250.000 for at kunne skabe et kvalificeret tilbud om rådgivning og vejledning i forhold til de grupper her.

Jeg har set noget af det materiale, som var med i høringsvarene, som beskriver, at en kommune som Haderslev, tror jeg det er, med 30.000 indbyggere har en halv medarbejder til rådighed i forhold til de her grupper. På trods af det har der via amtets tilbud i denne kommune været 16 medarbejdere ind over i forhold til de mennesker, der har et meget specialiseret handi-

cap. Lad os dog få løsningsforslag op for den situation og sikret, at der bliver reel visitering og ikke det nåleøje og den indskrænkning af det frie valg, som regeringen jo ved festlige lejligheder taler så flot om!

Taler vi om børn og voksne med et meget specialiseret handicap, må vi sige, at de svageste og børn og unge med handicap får et dårligere eller et forkert tilbud. Ekspertise og specialviden går efter vores overbevisning tabt, og det ser ud, som om den eksisterende viden ikke bruges, og at udvikling af nye specialiserede tilbud går i stå her.

Må jeg så ikke sige, at vi ser det område, der hedder VISO, som en nyskabelse. Vi kan bare ikke forstå, at der ikke skal være noget analogt til socialområdet. Vi synes, at det var vigtigt, at det ikke kun var et begrænset tilbud. Det kunne der rådes bod på, ved at man i forbindelse med optagelse kunne gå der hen og få en uvildig udredning i forhold til den, som kommunen har givet.

Så er det helt afgørende for os, hvis det her skal fungere og vi skal være med, at der er en faglig bæredygtighed, at der er kvalitet og forsyrningssikkerhed. Det ser vi ikke at der er, som det ligger nu. Vi vil selvfølgelig gerne via spørgsmål – vi har allerede gjort de første mange klar – men også via en eventuel forhandling have sikkerhed for det.

Det andet er, at der skal være en økonomi i samtlige kommuner til kunne løfte de her opgaver. Der skal være en sikkerhed for, at de institutioner, der er, også har økonomien til at løfte opgaverne. Den diskussion har vi haft flere gange.

Det tredje, som er vigtigt for os – sagt i nogle afsluttende bemærkninger – er, at der skal være en klar sammenhæng mellem sociallovgivning, specialundervisning samt sundhedsområdet.

En ting, som ikke har været nævnt, er arbejdsmarkedsområdet, hvor vi ser, at masser af mennesker undervejs i deres livsforløb får en psykisk sygdom f.eks., 20 pct. af Danmarks befolkning bliver faktisk ramt af en psykisk sygdom og må ud af arbejdsmarkedet, have genoptræning, psykologisk bistand osv. for at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der er en klar sammenhæng til de tilbud, vi giver nu, men de er overhovedet ikke nævnt i lovforslaget.

Som det sidste er vi dybt bekymrede over, at FVU og ordblindeundervisningen lægges over i VUC'erne. Ordblindeundervisningen er mange forskellige ting, især i forhold til de eksterne udbydere, hvor VUC'erne selv skal godkende dem.